

SUBOTA i NEDJELJA, 29. i 29. maj 2016.

VJEŽBA 8 Osnovni elementi intervencije okupacionog terapeuta, praktična vježba: SUBOTA 18:00h-18:30h i NEDJELJA rad u grupi 9:00-10:00

Vježba terapijski odnos

Zamislimo situaciju Sare, žene od 50 godina, razvedene i majke dvoje odrasle djece, koja nema više poslovnih aktivnosti i koja se ambulantno posjećuje službu za okupacionu terapiju u mentalnom zdravlju.

Formativna evaluacija pokazuje da Sarah ima određenih poteškoća u vještini komunikacije i interakcije.

Sarah lako uspostavlja kontakt sa drugim učesnicima grupe u okupacionoj terapiji i tako doprinosi dobroj opštoj atmosferi. Učestvuje u diskusijama, motiviše kolege u njihovim aktivnostima, pristojno pozdravlja, ide s njima na pauze, pita ih za zdravlje i td. Redovno pohađa i birotehničku radionicu, gdje se druži sa drugim osobama, a Sarah spominje i da ima prijateljice, ali ne daje dovoljno informacija o kvaliteti tih odnosa.

Međutim, iako uspijeva uspostaviti dobar kontakt sa osobama koje je okružuju, kako što su njena djeca, prijateljice i drugi članovi grupe na okupacionoj terapiji, ipak pokazuje određenu dozu krhkosti. To se prvo primijeti kada Sarah ima problema sa aktivnošću: umjesto da traži pomoć terapeuta, ona nastavlja da pokušava i griješi dok ne uspije ili dok se ne iscrpi. Zatim, ako joj okolina uputi određene primjedbe, klijentica se može osjećati izbačenom iz ravnoteže, čak i kao da je napadaju. Na primjer, tokom jedne posjete terapeutkinja joj čestita na obavljenom zadatku, što je jako povrijedilo Saru, jer je tu primjedbu doživjela kao negiranje njenih poteškoća, a ne kao ohrabrenje. Najzad, nakon dva sata okupacione terapije često se žali na veliki umor koji ne dolazi od aktivnosti kolaža koju obavlja i za koju ima sve potrebne motoričke i proceduralne vještine.

I za kraj, možemo zaključiti da su poteškoće koje Sarah osjeća u svakodnevnim aktivnostima jasno vezane za prisustvo nekog vanjskog okidajućeg faktora, kao n. pr. kada klijentica mora obaviti neki administrativni zadatak (što u njenoj situaciji može biti teško). Iz toga slijedi da Sarah gubi sposobnosti, što podrazumjeva poteškoće sa koncentracijom, sa pažnjom ili radnim pamćenjem, što izaziva ogroman umor i pretjeranu potrebu za spavanjem.

Pitanja

Studenti rade u malim grupama, a zatim predstavljaju rezultate i o njima razgovaraju pred svim studentima

- Koje su interpersonalne karakteristike klijentice? – Za svaku od karakteristika koje Taylor navodi, zamislite kakva je kod Sare.
- Koji su interpersonalni događaji navedeni u ovoj priči?
- Čožete li zamisliti koji su se još događaji mogli desiti?
- Koje interpersonalne načine biste vi koristili sa Sarom? – U malim grupama razgovarajte o mogućim opcijama

Razgovarajte sa svim studentima o interpersonalnim načinima i usredotočite se na to kako bi oni mogli utjecati na aktivnosti koje okupacioni terapeut provodi sa klijentom.

Vježba proces podučavanja i učenja

Uzmimo npr. da Sarah odluči da se bavi nekim ručnim radom koji ne poznaje, ali koji okupacioni terapeut poznaje. Svaka manja grupa studenata će odabrati neku takvu aktivnost i uzeti u obzir Sarinu specifičnu poteškoću da zatraži pomoć.

Kako biste organizovali učenje?

- Šta biste učinili prije početka aktivnosti?
- Šta biste radili u toku procesa učenja?
- Poslije, kada bude u stanju da radi bez pomoći?

Nema izlaganja pred svim studentima niti povratne informacije od predavača, nego pomoć svakoj grupi u smislu smjernica kako bi im se pomoglo da razmišljaju specifično u kontekstu aktivnosti koju su izabrali.